

Peygamberimizin ruhu ile bizim ruhumuz arasında nasıl bir fark vardır? Risale-i Nur ışığında cevaplar mısınız?

Peygamber Efendimiz (asm)'in hem ruhu hem de istidatları, insanlar içinde en mükemmel ve en âzam derecededir. Hiçbir insan hiçbir hususta ona yetişemez. Bu hakikat Risale-i Nur'un birçok yerinde izah edilmiştir. Biz numune olarak birisini takdim edelim:

"Onuncu Sözün İkinci İşaretinde işaret edildiği gibi, Ulûhiyet, mukteza-yı hikmet olarak tezahür istemesine mukabil, en âzamî bir derecede zât-ı Ahmediye (a.s.m.) dinindeki âzamî ubudiyetiyle en parlak bir derecede göstermiştir. Hem Hâlık-ı Âlemin nihayet kemaldeki cemâlini bir vasıtayla göstermek, mukteza-yı hikmet ve hakikat olarak istemesine mukabil, en güzel bir surette gösterici ve tarif edici, bilbedâhe, o zattır."

"Hem Sâni-i Âlemin nihayet cemalde olan kemâl-i san'atı üzerine enzâr-ı dikkati celb etmek, teşhir etmek istemesine mukabil, en yüksek bir sadâ ile dellâllik eden, yine bilmüşahede o zattır."

"Hem bütün âlemlerin Rabbi, kesret tabakatında vahdaniyetini ilân etmek istemesine mukabil, tevhidin en âzamı bir derecede, bütün merâtib-i tevhidi ilân eden, yine bizzarure o zattır."

"Hem Sahib-i Âlemin nihayet derecede âsârındaki cemâlin işaretiyle, nihayetsiz hüsn-ü zâtîsini ve cemâlinin mehâsinini ve hüsnünün letâifini aynalarda mukteza-yı hakikat ve hikmet olarak görmek ve göstermek istemesine mukabil, en şâşaalı bir surette aynadarlık eden ve gösteren ve sevip ve başkasına sevdiren, yine bilbedâhe o zattır."

"Hem şu saray-ı âlemin sâni, gayet harika mucizeleriyle ve gayet kıymettar cevahirlerle dolu hazine-i gaybiyelerini izhar ve teşhir istemesi ve onlarla kemâlâtını tarif etmek ve bildirmek istemesine mukabil, en âzamî bir surette teşhir edici ve tavsif edici ve tarif edici, yine bilbedâhe o zattır."

"Hem şu kâinatın Sâni, şu kâinatı envâ-ı acaip ve ziynetlerle süslendirmek suretinde yapması ve zîşuur mahlûkatını seyir ve tenezzüh ve ibret ve tefekkür için ona ithal etmesi ve mukteza-yı hikmet olarak onlara o âsar ve sanayiinin mânâlarını, kıymetlerini ehl-i temâşâ ve tefekküre bildirmek istemesine mukabil, en âzamî

bir surette cin ve inse, belki ruhanîlere ve melâikelere de Kur'ân-ı Hakîm vasıtasıyla rehberlik eden, yine bilbedâhe o zattır."

"Hem şu kâinatın Hâkim-i Hakîmi, şu kâinatın tahavvülâtındaki maksat ve gayeyi tazammun eden tılsım-ı muğlâkını ve mevcudatın 'nereden, nereye ve ne oldukları' olan şu üç sual-i müşkilin muammâsını bir elçi vasıtasıyla umum zîşuurlara açtırmak istemesine mukabil, en vâzih bir surette ve en âzamî bir derecede, hakaik-i Kur'âniye vasıtasıyla o tılsımı açan ve o muammâyı halleden, yine bilbedâhe o zattır."

"Hem şu âlemin Sâni-i Zülcelâli, bütün güzel masnuatıyla kendini zîşuur olanlara tanıttırmak ve kıymetli nimetlerle kendini onlara sevdirmesi, bizzarure, onun mukabilinde, zîşuur olanlara marziyâtı ve arzu-yu İlâhiyelerini bir elçi vasıtasıyla bildirmesini istemesine mukabil, en âlâ ve ekmel bir surette, Kur'ân vasıtasıyla o marziyat ve arzuları beyan eden ve getiren, yine bilbedâhe o zattır."

"Hem Rabbü'l-Âlemîn, meyve-i âlem olan insana, âlemi içine alacak bir vüs'at-i istidat verdiğinden ve bir ubudiyet-i külliyeye müheyyâ ettiğinden ve hissiyatça kesrete ve dünyaya müptelâ olduğundan bir rehber vasıtasıyla yüzlerini kesretten vahdete, fâniden bâkiye çevirmek istemesine mukabil, en âzamî bir derecede, en eblâğ bir surette, Kur'ân vasıtasıyla en ahsen bir tarzda rehberlik eden ve risaletin vazifesini en ekmel bir tarzda ifa eden, yine bilbedâhe o zattır."

"İşte, mevcudatın en eşrefi olan zîhayat ve zîhayat içinde en eşref olan zîşuur ve zîşuur içinde en eşref olan hakikî insan ve hakikî insan içinde geçmiş vezâifi en âzamî bir derecede, en ekmel bir surette ifa eden zat, elbette o Mirac-ı Azîm ile Kab-ı Kavseyne çıkacak, saadet-i ebediye kapısını çalacak."(1)

(1) bk. [Sözler, Otuz Birinci Söz.](#)